

Temanummer om
tro och vetande

Teemanumero
uskosta ja tiedosta

KONTAKTI

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKON SEURAKUNTALEHTI

nr 1 nro • 2022

*Thomas
av Aquino*

*Tro och
vetande*

*Usko ja
tieto*

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingsspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Terese Norrvik församlingsspastor / diakoni
seurakuntapastori / diakonia
050-413 8814 terese.norrvik@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Terese Norrvik församlingsspastor / diakoni
seurakuntapastori / diakonia
050-413 8814 terese.norrvik@evl.fi

Diakonimottagning / Diakoniavastaanotto

Birgitta Lindell
Terese Norrvik
Endast enligt överenskommelse /
Ainostaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbete - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström
040-749 3707
susann.skold-qvarnstrom@evl.fi

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

☎ 09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lövkvist byråsekreterare / toimistosihteeri
09-22 190 311 susanne.lovkvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12
Seija Korhonen ekonomichef / talouspäällikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautaustö- ja kiinteistötyöntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.

Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
Pärmbild • Kansikuva: Thomas av Aquino

Layout: Ekenäs TypoGraf/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2022

Är det klokt att tro på Gud?

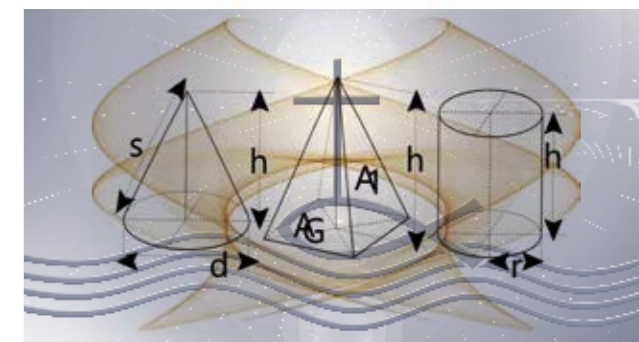
Detta nummer av Kontakt tar upp viktiga frågor kring tro och vetande. Vi har alla någon gång brottats med frågor kring om det är klokt att tro på Gud eller om vi kan underställa tro vetenskapligt vetande. Intressant är att våra artikelförfattare alla kommer till slutsatsen att tro och vetande inte är så långt från varandra. Orsaken är enkel. Då vi talar om tro menar vi ibland att vi nästan vet. När vetenskapsmännen talar om vetande och vill ge sken av att det handlar om absoluta sanningar, måste de vara beredda på att någon annan omkullkastar deras framställning om en tid. Absoluta sanningar finns inte på det mänskliga planet. Vi måste alltid sätta vår kunskap i relation till något annat, och i slutändan säga att vetandet är relativt.

Representanter för vetenskap har alltför länge ostört kunnat se ned på "troen-

de" människor och på vad de kallar för sin tro på Gud. I själva verket utgör ibland den vetenskap de sysslar med, något som i högsta grad har brister och "bevisföringen" som görs har luckor. Det som kallas för vetenskap kan ha allvarliga brister i sin bevisföring och kan därför kallas för antaganden som inte helt kan bevisas. Tron på Gud som förblir ett antagande som inte kan bevisas, är inte alla gånger så långt från bristfällig vetenskap. Jag vill påstå att det är rationellt att tro på Gud även om det aldrig kunnat eller inte heller i framtiden kan bevisas med vetenskapens spelregler att bibelns Gud existerar.

Det finns kunskap som inte alltid kan här-

ledas med förnuftets hjälp, som ändå är värdefull. Till den hör intuition och andra slutledningar vi har svårt att förklara. Hjärnan är mer komplex än vi hittills kunnat förstå. Men det viktiga är inte alltid att förstå och förklara. Det vetenskapliga vetandet är inte alltid det ultimata, även om vi vanligen är mycket betjänta av det. □

Onko viisasta uskoa Jumalaan?

Tämä Kontaktin numero nostaa esille tärkeitä kysymyksiä uskosta ja tietämisestä. Me kaikki olemme joskus painiskelleet sellaisten kysymysten kanssa, onko viisasta uskoa Jumalaan, tai voimmeko alistaa uskon tieteelliselle tietämiselle. Mielenkiintoista on, että artikkeleidemme kirjoittajat tulevat kaikki siihen tulokseen, että usko ja tietäminen eivät ole niin kaukana toisistaan. Syy on yksinkertainen. Kun puhumme uskosta, tarkoitamme, että me melkein tiedämme. Kun tiedemiehet puhuvat tietämisestä ja antavat ymmärtää, että on kyse absoluuttisista totuuksista,

täytyy heidän olla valmiita siihen, että joku muu kaataa kumoon heidän esityksensä jonkun ajan päästä. Absoluuttisia totuuksia ei ole inhimillisellä tasolla. Meidän täytyy olla asettaa tietomme suhteeseen johonkin muuhun, ja lopulta sanoa, että tietäminen on suhteellista.

Tieteen edustajat ovat aivan liian kauan voineet häiritsemättä katsoa alas päin "uskovia" ihmisiä ja siihen, mitä he kutsuvat uskoksi Jumalaan. Itse asiassa siinä tieteessä, mitä he tekevät, muodostuu jotain, missä on mitä suuremmassa määrässä puutteita ja "todistamisessa" jota tehdään, on aukkoja. Siinä, mitä

kutsutaan tieteeksi, voi olla vakavia puutteita asian tieteellisessä todistamisessa, ja siksi sitä voidaan kutsua olettamuksiksi, joita ei voi täysin todistaa. Usko Jumalaan, joka jää olettamukseksi, jota ei voida todistaa, ei ole joka kerta niin kaukana puutteellisesta tieteestä. Haluan väittää, että on järkevää uskoa Jumalaan, vaikka ei koskaan ole voitu, eikä tulevaisuudessakaan voida todistaa tieteen pelisäännöillä, että raamatun Jumala on olemassa.

On olemassa tietoa, jota ei aina voida selittää järjen avulla, mutta joka on kuitenkin arvokasta. Siihen kuuluu intuition ja muut johtopäätökset, joita meidän on vaikea selittää. Aivot ovat monimutkaisemmat kuin olemme tähän saakka voineet ymmärtää. Mutta tärkeintä ei ole aina ymmärtää ja selittää. Tieteellinen tietäminen ei ole aina paras vaihtoehto, vaikka se tavallisesti palveleekin meitä hyvin. □

Tro, vetande och erfarenhet

ANSELM AV CANTERBURY (1033–1109) är en av medeltidens viktigaste teologer.

Speciellt kommer man ihåg Anselm för att han betonade förnuftets betydelse och försökte bevisa att Gud faktiskt existerar med förnuftsargument. Anselms bevis utgår från att han antar att ingenting kan existera utan att det finns Någonting, genom vilket allt annat får sin existens. Den här grundläggande Existensen, godheten, storheten och rättfärdigheten, är Gud.

Anselms gudsbevis är ett av de mest kända och debatterade försöken att bevisa Guds existens bara genom förnuftet. Oavsett det goda försöket lyckas det inte i sin uppgift att försäkra alla om Guds existens. Den tyske filosofen Immanuel Kant (1724–1804) var till och med av den åsikten, att Anselms gudsbevis i sig är ett bevis för att Guds existens inte kan bevisas genom förnuft och logik.

DEN DANSKE TEOLOGEN och filosofen Sören Kierkegaard (1813–1855) tog fasta på Kants påstående och ansåg att vetenskapliga, med förnuft bevisade sanningar, är intetsägande och platta. Enligt Kierkegaard ger de varken rättvisa åt eller berör människans erfarenhetsvärld. Inte ens religionen kan ge människan glädje, om den bygger på förnuft och logik. I stället föreslår Kierkegaard ett mentalt språng – en blind tillit till den tro som bygger på en känslomässig uppfattning av att Gud finns, oberoende av vad förnuftet eller logiken säger om saken.

För Kierkegaard är tron alltså inte något som grundar sig på förnuft utan någonting som byggs upp med känsloloberad erfarenhet. Enligt modern

forskning verkar det vara så, att största delen av människorna tänker just på det här sättet. Vanligtvis är vi färdiga att leta efter vetenskapliga eller logiska grunder för vår tro (eller otro), och fast vi inte skulle hitta sådana – eller fast motsatta bevis skulle läggas fram – styr det för det mesta inte vår världsbild åt något håll. Vi människor tycks inte bygga vår tro (eller otro) på förnuft eller logik. Som Kierkegaard själv ansåg, är tro ett medvetet val. Man kunde beskriva den som ett betraktelsesätt, med vilken man ger en mening och en tolkningsram för livet och världen.

DEN TJECKISKE TEOLOGEN Tomas Halik tänker att Kierkegaards resonemang hjälper oss att röra oss i riktning mot en mognare tro. Man måste godkänna, att Gud är någonting som alltid kommer att vara en onåbar gåta för människoförnuftet. Den troendes liv är en resa mot en djupare förståelse av Gud, och den resan tar aldrig slut. Tro är rörelse, växt och mognad som varelse och männis-

ka. Erfarenheten av Guds närvaro och kärlek gör henne mer levande och verklig än förnuftsmässig slutledning. Ändå behövs kunskap också. Den verklighet som Bibeln skildrar och kyrkan lär grundar sig på människornas erfarenheter av, och möten med Gud. Förnuft och logik ger tron en riktning och ett innehåll genom att skapa grunden för tilliten till att Gud är den som säger att ”han är”. För tron är det viktigt att vår kunskap om världen och vår vilja att följa Gud förstärker vår tillit för Honom.

EN ERFARENHET av Guds närvaro som är oberoende av förnuftet, är egentligen nödvändig för en levande tro. Tron är som en stig som har trafik i båda riktningarna. Med samma tro som vi tror på Gud med, tror också Gud på oss. I grund och botten är tron inte att göra eller att veta, men att lita på och samtidigt få känna sig fri. En levande tro måste få andas – den måste ha rum för rörelse och grubbleri och så bli stark och levande. Pånytt och pånytt igen. Tro är att lita på att Gud är den han säger att han är. □

Usko, tieto ja kokemus

ANSELM CANTERBURY-LAINEN (1033 – 1109) on yksi keskiajan huomattavimmista teologeista. Erityisesti Anselm muistetaan ymmärrystä etsivän uskon ajatuksesta ja pyrkimyksestään luoda pätevä, pelkästään järjen avulla toimiva, todistus Jumalan olemassaolosta. Anselmin todistus lähtee siitä, että hän olettaa asioiden olemassaolo olevan mahdotonta ilman jotain Olemassa olevaa, josta ne tulevat oleviksi. Tämä perustava Olemassaolo, hyvyys, suuruus ja oikeudenmukaisuus, on Jumala.

Anselmin jumalatodistus on yksi tunnetuimpia ja keskustelluimpia yrityksiä todistaa Jumalan olemassaolo pelkästään järjen avulla. Hyvästä yrityksestä huolimatta se ei kuitenkaan onnistu tehtäväänsä vakuuttaa kaikki Jumalan olemassaolosta. Saksalainen filosofi Immanuel Kant (1724 -1804) oli jopa sitä mieltä,

että Anselmin jumalatodistus on osoitus siitä, että Jumalan olemassaoloa ei voida järjen ja logiikan avulla todistaa.

TANSKALAINEN TEOLOGI ja filosofi Sören Kierkegaard (1813-1855) otti tästä Kantin ajatuksesta kiinni ja katsoi tieteellisten, järjellisesti todistettujen totuuksien olevan mitäänsanomattomia ja latteita. Ne eivät Kierkegaardin mukaan tehneet oikeutta tai tavoittaneet ihmisen kokemusmaailmaa. Uskonnotakaan ei hänen mukaansa ole ihmiselle iloa, jos sen rakentaa järjen ja logiikan varaan. Tämän tilalle Kierkegaard ehdottaa uskon hyppyä – sokeaa luottamusta siihen tunteiden kannattamaan uskoon, että Jumala on, huolimatta siitä, mitä järki tai logiikka asiasta sanoo.

Kierkegaardille usko ei siis ollut järjen asia vaan tunnepohjaisesti rakentunut kokemuksellinen asia. Näin

näyttää uusimman tutkimuksen mukaan ajattelevan valta osa ihmisistä. Me olemme yleensä valmiit etsimään uskollemme (tai epäuskollemme) tieteellisiä ja loogisia perusteita, mutta vaikka emme sellaisia löytäisi – tai vaikka meille esitettäisiin vastakkaisia todisteita – se ei yleensä muuta omaa maailmankuvamme puoleen eikä toiseen. Me ihmiset emme siis yleensä rakenna uskoamme (tai epäuskoamme) järjen ja logiikan varaan. Kuten Kierkegaard itsekin totesi, uskomisen on tahdon tietoinen valinta. Sitä voisi kuvata näkökulmaksi, jonka avulla elämä ja maailma saa merkityksen ja tulkintakehyksen.

TSEKKILÄINEN KATOLINEN

TEOLOGI Tomás Halik katsoo, että juuri Kierkegaardin lähtökohdista on hyvä matkata kohti kypsää uskoa. On hyväksyttävä se tosiseikka, että Jumala on aina jossain määrin ihmismielelle tavoittamaton arvoitus. Uskovan elämä on vaellusta kohti parempaa Jumalan tuntemista ilman, että tuo matka koskaan päättyy. Usko on liikettä, kasvua ja kypsymistä ihmisenä ja olentona. Kokemus Jumalan läsnäolosta ja rakkaudesta tekee hänestä elävän ja todellisen aivan eri tavalla ja paljon henkilökohtaisemmalla otteella, kuin järjellinen päättely. Silti tietoakin tarvitaan. Raamatun kuvaama todellisuus ja kirkon opetus rakentuvat ihmisten kokemuksille Jumalan kohtaamisesta. Järki ja logiikkakin antaa uskolle suuntaa ja sisältöä rakentamalla perusteita luottaa siihen että Jumala on, se kuka hän sanoo olevansa. Uskon kannalta on tärkeää, että tietämyksemme maailmasta ja tahto seurata Jumalaa vahvistaa luottamustamme Häneen.

TIEDOSTA RIIPPUMATON vapaus kokea Jumalan läsnäolo on oikeastaan välttämättömyys elävälle uskolle. Usko on kaksisuuntainen polku. Sillä uskolla, jolla me uskomme Jumalaan, uskoo Jumala myös meihin. Usko ei ole perimiltään tekemistä eikä tietämistä vaan luottamista ja vapautta. Elävän uskon täytyy saada hengittää – sillä täytyy olla tilaa vaeltaa ja pohtia ja vahvistaa ja elävöittää itseään uudestaan ja uudestaan. Usko on lujaa luottamusta siihen, että Jumala on se, joka hän sanoo olevansa. □

Jag har fått mitt drömjobb

Terese Norrvik berättar att kombinationen präst och diakoni-arbetare är den bästa kombinationen för henne. Då får hon både tala om evangeliet, alltså de goda nyheterna, och praktiskt hjälpa människor att ta emot dem. Det känns som en lotterivinst att få dela människors vardag.

Jag träffar Terese en söndag eftermiddag efter hon deltagit i mässan med textläsning och efter det haft en privat skriftskollektion. Det är typiskt för henne att ställa upp som textläsare då det har blivit svårt att hitta frivilliga. Hon är van att ställa upp mer än någon förväntar. Det har hon gjort redan som vanlig församlingsmedlem.

Din väg till prästämbetet har varit lång. Kan du berätta något om vad vägen dit har inneburit?

Min morfar hade en viktig roll för mitt trosliv när jag var liten. Jag träffade mina morföräldrar ofta och min morfar lärde mig mycket om Bibeln och talade mycket om hur en kristen skall leva. Han sa åt mig såhär: "Gud har gett dig en livsuppgift – att älska alla människor". Han tillade att man aldrig kan veta vad människor gått igenom.

Hemma hos morfar och mormor lyssnade vi alltid på söndagsgudstjänsten på radion. När gudstjänsten var slut frågade morfar vad predikan hade innehållit. Jag lärde mig att lyssna och att komma ihåg.

Under min tid på Knapptigrarna, handarbetsbutik jag hade i Degerby, träffade jag många människor som gärna ville tala med mig om livets glädjeämnen, bekymmer och sorger. Det blev en slags vardagsjälavård. Jag var glad att kunna ställa upp som en lyssnare och rådgivare.

När "Gudstjänstförnyelsegruppen", som den först hette, började i Degerby 2012, var jag aktivt med i den. Jag kände att jag under mitt liv hittills hade fått så mycket, så jag ville vara med och dela det med andra. Utmaningarna var många under pojkarnas uppväxtår, men jag kände att Gud var med oss i familjen och bar oss igenom de jobbiga åren. Det gav mig tacksamhet och glädje som jag ville och vill dela med mig av.

Pysselgrupperna vi hade på Knapptigrarna i samarbete med församlingen hade också en viktig roll för mig och våra söner Alexander och Kristoffer. Som mest hade vi fem pysselgrupper för barn i olika åldrar. Det kändes fint för oss att i samband med pysslandet tala med barnen om Gud och Jesus.

Det var en tid som vi kommer ihåg med tacksamhet.

Under min tid på Nokia när jag jobbad med människor i olika delar av världen som representerade olika kulturer, märkte jag att vi alla i grund och botten har samma vardagsbekymmer. Vi har samma tankar och funderingar som vi bär på och söker svar på. Jag lärde mig också under den tiden att arbeta självständigt och söka den kunskap jag behövde. Också då fick jag vägledning genom bönen som alltid tidigare.

Hur var studietiden på Åbo Akademi?

När jag inledde mina studier på Åbo Akademi, märkte jag att alla som studerade där hade olika bakgrund men att vi ändå hade god sammanhållning. Det var en rikedom att märka hur olika tolkningar fördjupar kunskapen. Jag blev särskilt intresserad av Bibel-ämnena och själavård. Jag skrev min Pro Gradu avhandling om det nya förbundet med utgångspunkt i det som står i Jeremia 31:31–34. Det handlar om det nya för-

Terese Norrvik kertoo, että yhdistelmä pappi ja diakoniatyöntekijä on paras yhdistelmä hänelle. Silloin hän voi sekä puhua evankeliumia, siis hyviä uutisia, sekä auttaa ihmisiä ottamaan sen käytännössä vastaan. Tuntuu lottovoitolta saada jakaa ihmisten arkea.

Olen saanut unelmatyöni

Tapaan Teresen eräänä sunnuntai-iltapäivänä, kun hän on osallistunut messuun, ja ollut siinä tekstinlukijana, ja sen jälkeen hänellä oli ollut yksityinen rippikouluoppitunti. Hänelle on tyypillistä toimia tekstinlukijana, kun on ollut vaikeaa löytää vapaaehtoisia. Hän on tottunut olemaan käytettävissä enemmän kuin odotetaan. Sitä hän teki jo tavallisena seurakuntalaisena.

Sinun tiesi pappisvirkaan on ollut pitkä. Voitko kertoa jotain, minkälainen tie sinne on ollut?

Isoisälläni oli tärkeä merkitys uskonelämälleni, kun olin pieni. Tapasin isovanhempiani usein ja isoisäni opetti minulle paljon Raamatusta ja puhui paljon siitä, miten kristityn pitää elää. Hän sanoi minulle näin: "Jumala on antanut sinulle

elämäntehtävän – rakastaa kaikkia ihmisiä". Hän lisäsi, että koskaan ei voi tietää, mitä ihmiset ovat käyneet läpi.

Isoisäni ja isoäitini luona kuuntelimme aina sunnuntain jumalanpalveluksen radiosta. Kun jumalanpalvelus oli loppu, kysyi isoisäni, mitä saarna oli sisältänyt. Opin kuuntelemaan ja muistamaan.

Kun olin Nappitiikereissä, käsityöpuodissa, joka minulla oli Degerbyssä, tapasin monia ihmisiä, jotka halusivat mielellään puhua kanssani elämän iloista, huolista ja suruista. Se oli eräänlaista arkipäivän sielunhoitoa. Olin iloinen voidessani olla käytettävissä kuuntelijana ja neuvojana.

Kun "Jumalanpalvelusuudistusryhmä", kuten sitä aluksi kutsuttiin, alkoi Degerbyssä 2012, olin aktiivisesti siinä mukana. Tunsin, että olin elämässäni

siihen saakka saanut niin paljon, joten halusin olla mukana ja jakaa sitä toisille. Poikien kasvuvuosina oli paljon haasteita, mutta tunsin, että Jumala oli perheemme kanssa ja hän kantoi meitä hankalien vuosien läpi. Se antoi minulle kiitollisuutta ja iloa, joita halusin jakaa muille, ja joita haluan edelleen jakaa.

Askarteluryhmät, joita meillä oli Nappitiikereissä yhteistyössä seurakunnan kanssa, olivat myös tärkeässä roolissa minulle ja pojillemme Alexanderille ja Kristofferille. Enimmillään meillä oli viisi askarteluryhmää eri ikäisille lapsille. Meistä tuntui hienolta puhua askartelun yhteydessä lasten kanssa Jumalasta ja Jeesuksesta. Se oli aikaa, jonka muistamme kiitollisuudella.

Nokia-aikoinani, kun työskentelin ihmisten kanssa, jotka olivat eri puolilta

bundet som innebär att Gud "lägger sin lag i deras bröst och skriver den i deras hjärtan". Det är det som kommer fram varje söndag i nattvardsliturgin.

Budskapet hos profeterna om substansen i vår gudsrelation är att den är kärlek. Guds kärlek till oss och vår kärlek till Gud som vi kan visa genom omsorg om vår nästa. De fungerade

som den sociala rättvisans riddare, vilket jag tyckte var fascinerande, eftersom jag redan som barn fick lära mig att jag skulle älska alla.

Ett annat ämne som jag hoppas kunna återvända till i fortsatta studier är Qumransamfundet. De hade sitt verksamhetscentrum vid Qumran nära Döda havet. De hade också ett stort intresse för

social rättvisa. De levde i det nya förbundets anda och väntade på att det skulle få sin slutliga fullbordan inom en nära framtid.

Terese Norrvik har nu anställning som församlingspastor, med ansvarsområde även inom diakonin, i Ingå församling. Prästvigningen ägde rum 6.1 i Borgå domkyrka. □

maailmaa ja edustivat eri kulttuureita, huomasin, että meillä kaikilla on pohjimmiltaan samat arkipäivän huolet. Meillä on samoja ajatuksia ja pohdintoja, joihin etsimme vastausta. Opin sinä aikana myös työskentelemään itsenäisesti ja etsimään sen tiedon, mitä tarvitsin. Myös silloin sain ohjausta rukouksen kautta, kuten aina aikaisemminkin.

Millainen oli opiskeluaika Åbo Akademiassa?

Kun aloitin opintoni Åbo Akademiassa, huomasin, että kaikilla, jotka opiskelivat siellä, oli erilainen tausta, mutta meillä oli kuitenkin hyvä yhteys keskenämme. Oli rikkaus huomata, kuinka erilaiset tulkinnat syventävät tietoa. Kiinnostuin erityisesti Raamattu-aiheista ja sielunhoidosta. Kirjoitin Pro Gradu -tutkielmani uudesta liitosta, lähtökohtana se, mikä on Jeremian kirjassa 31:31-34. Se kertoo uudesta liitosta, jossa Jumala ”pane lakinsa heidän sisimpäänsä ja kirjoittaa sen heidän sydämeen”. Se tulee joka sunnuntai esille ehtoollis-liturgiassa.

Profettojen viesti jumalasuhteemme olemuksesta on, että se on rakkaus. Jumalan rakkaus meitä kohtaan ja meidän rakkautemme Jumalaa kohtaan, jota voimme osoittaa huolehtimalla lähimmäisestämme. He toimivat kuin sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ritareina, mikä oli mielestäni kiehtovaa, koska jo lapsena sain oppia, että minun pitäisi rakastaa kaikkia.

Toinen aihe, jonka opintoja toivon voivani palata jatkaamaan on Qumran-yhteisö. Heillä oli toimintakeskus Qumranin luona lähellä Kuollutta merta. He olivat myös hyvin kiinnostuneita sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta. He elivät uuden liiton hengessä ja odottivat, että se saisi lopullisen täyttymyksensä lähitulevaisuudessa.

Terese Norrvik toimii nyt seurakuntapastorina Inkoon seurakunnassa, ja hänellä on vastuuta myös diakonian puolella. Pappisvihkimys tapahtui 6.1. Porvoon tuomiokirkossa. □

Matonkutojia

Seurakunnasta otettiin meihin yhteyttä vuonna 2020 ja tiedusteltiin halukkuutta kutoa mattoja Inkoon kirkkoon. Me muutamat kutojat otimme tarjouksen vastaan ja suunnittelimme projektin yhdessä arkkitehdin kanssa, joka oli mukana kirkon takaosan tilojen suunnittelussa.

Mattojen materiaalivalinnaksi tuli villa ja lastenmattojen puuvillatrikoo. Valmistelut alkoivat kangaspuiden lainaamisella yhdeltä kutojista. Seurakunta löysi tarkoitukseen hyvin sopivan tilan pappilan vintillä. Materiaalin tarve mattoihin laskettiin, suunniteltiin malli ja tehtiin tilaus.

Kutomiseen liittyy laaja valmistelutyö, loimen luominen, tukille laittaminen, ja sitten edelleen niiseminen ja pirtaan pujottaminen määrätyn ohjeen mukaan niin, että mallin luominen onnistuu, kun polkimet kiinnitetään ja kutominen aloitetaan. Kutominen alkoi talvella 2021 ja se on siitä asti jatkunut kutojien omien aikataulujen mukaan, koska projekti on toteutettu kokonaan vapaaehtoistyöllä.

Pappilan vintillä on vietetty monia mukavia hetkiä, erityisesti silloin, kun kudottiin kaikkein leveimpiä mattoja. Silloin toteutettiin yhteiskutomista, koska tarvittiin kolme henkilöä yhtä aikaa, sillä yksi kutoja ei kyennyt polkemaan polkusta ja avaamaan viriötä sekä asettamaan kudetta sisään. Nämä hetket tulemme erityisesti muistamaan. Myöhemmin hankittiin lukkomekanismi polkusiiniin ja silloin oli jälleen mahdollista kutoa yksin, vaikka monta kertaa paikalla on ollut vähintään kaksi henkilöä. Meillä on ollut oma Whatsapp-ryhmä, jossa on sovittu kutomisajoista ja tiedusteltu jos joku toinen haluaa tulla mukaan. Ne, jotka eivät juuri sillä hetkellä istuneet kutomassa, solmivat valmiiden mattojen hapsuja, avustivat kutojaa kuteiden asettamisesta sukkuloihin tai järjestivät ylijäämä materiaalia tai tarkistivat, että materiaali riittää.

Lastenmattojen päät ommeltiin käsin, mikä osoitautui niin työlääksi prosessiksi, että villamattojen päätyjen kanttaus annettiin Inkoon kirkonkylässä sijaitsevan Sömmaria-yrityksen tehtäväksi. Päätös oli onnistunut ja äkkiä jäi taas enemmän aikaa vintillä kutomiseen. Olemme kovin iloisia, että meille tarjottiin tätä mahdollisuutta olla pieneltä osalta mukana kirkkomme tilojen uudistamisessa ja toivotaan, että jokainen joka vierailee siellä, viihtyy. □

Kirsi, Kristina, Mette, Stina ja Ulla

Mattväverskor

Församlingen tog kontakt med oss år 2020 med en förfrågan om att väva mattor till Ingå kyrka. Vi var några väverskor som nappade på erbjudandet och började planera projektet tillsammans med arkitekten som församlingen anlitat att planera utrymmet bak i kyrkan.

Materialvalet för mattorna blev ylle och för barnhörnans mattor bomullstrikä. Förberedelserna körde igång med en lånad vävstol från en av väverskorna. Församlingen hittade ett mycket passande utrymme på prästgårdsvinden för ändamålet. Materiallåtgången för mattorna räknades ut, mönster planerades och beställningar gjordes.

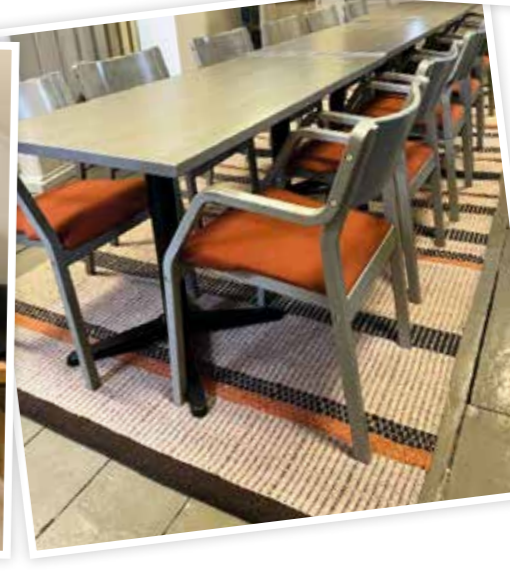
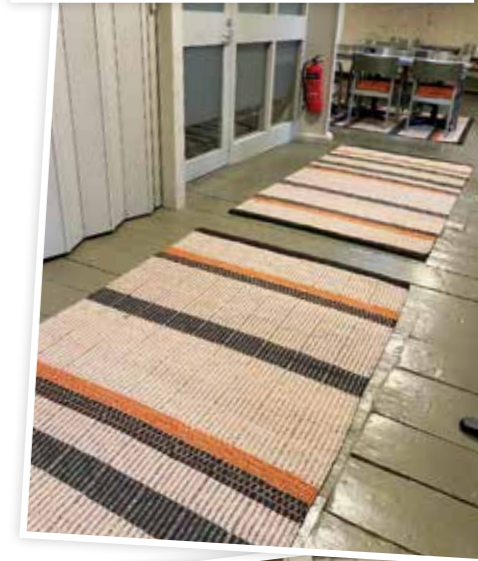
Till vävningen hör ju ett digert förhandsarbete med att reva ränningen, bomma på i vävstolen och sedan solva och skeda enligt ett visst schema, så att mönstret sedan fungerar när tramporna knutits och man skall börja väva. Vävningen startade på vintern 2021 och har fortgått sedan dess enligt väverskornas tidtabell, eftersom projektet för de som vävde gjordes helt på frivillig bas.

Det har varit många trevliga stunder vid vävstolen på prästgårdsvinden. Speciellt när vävningen av de bredaste mattorna körde igång. Då blev det samvävning när man måste vara tre stycken på plats, eftersom en väverska inte räcktes att både trampa ner trampen till skälet och sätta

in inslaget. Det är sådant vi kommer att minnas. Sedan skaffades en låsmekanism för tramporna och då kunde man igen väva ensam. Trots det har man ändå varit minst två personer där många gånger. Vi har haft en whatsapp-grupp där man meddelat och hört sig för om någon vill komma med. De som inte för stunden suttit och vävt, har knutit fransar på de färdiga mattorna, assisterat den som sitter och väver med att fylla på skyttlar-na med material samt sortera i det som blivit över och kolla att allt räcker till.

Barnmattorna kantades för hand av väverskorna, men det visade sig vara en så arbetsam process att kantningen av ylle-mattorna utlokaliseras till företaget Sömmaria i Ingå kyrkby. Det var ett lyckat beslut och så fanns det plötsligt igen mer tid för vävandet där på vinden. Vi är mycket glada att ha erbjudits denna möjlighet att vara med på ett hörn när man förnyar utrymmen i vår kyrka och hoppas att alla som besöker platsen skall känna av trivsamteten där. □

Kirsi, Kristina, Mette, Stina och Ulla

VETANDE och VISDOM

MAGNUS NYSTRÖM

KUNSKAP

Som blivande kemist lärde jag mej tidigt att kunskapen har gränser. Min kemilärares död nyligen fick mej att reflektera över varför jag i en formbar ålder, som tonåring, fascinerades av just kemin, bland alla andra vetenskaper.

Jag hade då redan insett att varken renodlad anarki, kommunism, socialliberalism, kapitalism eller upplysta enväldshärskare kunde lösa alla problem i världen. Inget av systemen kunde ensamt ge lösningar på de stora miljömässiga och sociala utmaningar jag såg i min omgivning.

I kemin såg jag motsvarande fenomen. I varje jämviktsreaktion finns det alltid både några utgångskemikalier (reagenser) och någon eller några huvudsakliga reaktionsprodukter. Dessutom uppstår en mängd biprodukter. I en kemisk reaktionsformel beskrivs ändå bara de

huvudsakliga reagenserna och reaktionsprodukterna. "Molnet" av elektroner (orbitalerna) kring en atomkärna beskriver inte heller elektronernas exakta positioner utan endast sannolikheter. (Heisenbergs osäkerhetsprincip.)

Även beskrivningen av den biologiska evolutionen är fylld av liknande förenklningar. Otaliga mutationer leder inte till framgångsrik utveckling. Mängder av arter har uppstått och dött ut, utan att lämna synliga spår. Biologin och paleontologin beskriver bara de mutationsföljder och arter som lyckats, då de testats i de ekosystem som varit rådande under arternas utveckling.

Troligen gäller liknande naturlagar även inom samhällets "evolution" (samhällsskick, politik, kultur, religioner osv.). Idéer och modeller testas och utvecklas antingen vidare eller så slås de ut och glöms bort.

Denna tidiga insikt från naturvetenskapernas värld har präglat min livsåskådning och mina politiska, etiska och människoanalyser sedan dess. Vid konflikter i samhället försöker alla parter vinna stöd med hjälp av propaganda. Propagandan kan upplevas som positiv då vi samtycker med budskapet och anser det trovärdigt.

Absoluta och entydiga sanningar existerar överhuvudtaget inte. Vår kunskap måste bland annat därför förbli ofullständig.

Men vad är då okunskap? Att man tror något uppfattas i vardagliga sammanhang som just brist på kunskap. "Jag vet inte men jag tror". I den betydelsen blir folk som kallas troende ganska suspekta och mycket opålitliga. I religiösa sammanhang har ordet "tro" emellertid en helt annan betydelse. Om man säger sig tro på Gud menar man inte att

man har en teori som ska prövas experimentellt. Man menar att man förlitar sej på Gud. Egentligen "vet" man då att man inte klarar allt på egen hand, utan man behöver hjälp och ledning. Tro är alltså därmed egentligen en motsats till vilshenhet och okunskap.

VISDOM

Visdom är mera än kunskap. Thomas av Aquino, som levde under 1200-talet, ansåg att praktisk visdom (*prudentia*) har åtta olika komponenter. Bland annat minne, förståelse, läraktighet, förutseende, omsorgsfullhet och försiktighet. Hans beskrivning av förståelsen ligger nära det vi kallar intelligens, men den påminner också om det vi kallar intuition eller det praktiska omdömet. Omdömet är kopplat till kärleken vilket ger oss möjlighet att förstå principen om att inte begå onda handlingar. Omsorgsfullhet och försiktighet ingår också i omdömet som hjälper oss att omsätta kunskap till handling. Han betonade särskilt förutseendets betydelse. I det mänskliga förutseendet såg han en koppling till Guds försyn.

I vår värld betonas särskilt intelligens och vetande. Man mäter gärna intelligenskvoter med tester. Människor tävlar gärna med sitt vetande i underhållande frågesporter, korsord och sällskapsspel. Vid anställning av arbetskraft gallrar man i första hand enligt de arbetsökandes betyg som anses dokumentera intelligens och kunnande. Sådana faktorer anses mera betydelsefulla än de sökandes sociala meriter, emotionella begåvning och politiska eller etiska värderingar.

Den svåra konsten att kunna särskilja vilseledande, falsk kunskap från faktabaserad kunskap kallar jag visdom. Det gäller att vara på sin vakt, då all vår kunskap som sagt är ofullkomlig.

RELIGION

Människan behöver både känslomässig spänning och estetiska upplevelser. Kunskap om kalla fakta bör utgöra stommen för en hållbar världsbild men

för livsåskådningen, som även innehåller etik och åsikter, krävs upplevelser och emotionellt engagemang som sammanhållande murbruk. Det emotionella engagemanget förstärks av både estetiska upplevelser och sådan mystik som ingår i alla religioner.

Både mystik och estetiska upplevelser ingår även i många former av ockultism. Personer som sägs ha övernaturliga gåvor att kunna spå om framtiden eller kontakta döda själar skapar spänning. Likaså ockulta slutna sällskap med hemliga riter som påstås ge de invigda tillgång till fördold kunskap. Många olika slag av ockultism, vidskepelse och spiritism lockar just därför i samhällets undervegetation. Liksom kemin en gång förrerade sej i alkemins övernaturliga snårskog har kristna kyrkor, särskilt i våra grannländer, lockats av ockulta strömningar. Den vilseledande kunskap som serveras kan ibland vara farlig. Framför allt då den påverkar våra politiska och etiska värderingar.

Sekulariseringen gör kyrkorna nervösa. Vem ska ha råd att upprätthålla kyrkobyggnader, som används av allt färre personer och allt mera sällan? Är det meningsfullt för församlingen att med skatter hålla stora, värdefulla byggnader i skick som kulisser för några enstaka ritualer och konserter? Kyrkans övriga verksamhet kan skötas i enklare fastigheter. Kyrkans verksamhet är väl viktigare än byggnaderna?

De religiösa samfundens lever i ett utmanande spänningsfält. Det är frestande att utnyttja element av njutning och spänning för att locka människor till kyrkorna. Populära artister tilltalas av akustiken, belysningen eller stämningen i en kyrka. De kan locka publik till kyrkorna oberoende av vilka budskap de vill förmedla. Nya symboler och vacker underhållning kan i sej vara helt oskyldiga, men de kan också lätt växa till mönster som förvirrar, fördunklar och tränger undan kärnan i religionens ursprungliga och eftersträfvade budskap. □

Jag vill avslutningsvis lyfta fram tre vägar framåt:

- 1) **KYRKORNA BÖR SATSA PÅ SAMARBETE.** Både inom och mellan de stora kristna kyrkorna i världen. De dogmatiska skillnaderna kommer alltid att finnas kvar men kristen samverkan kan ske över gränserna. De reformer Luther önskade av den katolska kyrkan har åtminstone delvis genomförts och det trettioåriga kriget är för länge sedan avslutat och glömt.
- 2) **VI BORDE AVFÖRTROLLA KYRKAN.** Liturgin och kyrkans seder och symbolspråk bör förklaras på ett sätt som kan förstås i en sekulariserad värld. Populistiska element som liknar vidskepelse får inte ta plats i kyrkan. Kristendom är inte hokus-pokus.
- 3) **KYRKAN BÖR FOKUSERA PÅ SITT EGENTLIGA BUDSKAP** om kärlek, nåd och förlåtelse. Frågor om kön, sexualmoral och fastigheter var inget som Jesus ägnade särskilt mycket energi åt. Varför har dessa frågor hamnat i centrum hos oss?

TIETOA

Tulevana kemistinä opin varhain, että tiedolla on rajansa. Kemianopettajani äskettäinen kuolema sai minut pohtimaan, miksi juuri kemia kiehto minua muovautuvassa teini-iässä.

Olin jo silloin ymmärtänyt, että puhdas anarkia, kommunismi, sosiaaliliberalismi, kapitalismi tai valistuneet diktaattorit eivät voi ratkaista kaikkia maailman ongelmia. Mikään näistä järjestelmistä ei yksin pystynyt tarjoamaan ratkaisuja näkemiini suuriin ympäristöllisiin ja sosiaalisiin haasteisiin yhteiskunnassa.

Kemiassa näin vastaavia epätäydellisyyden vivahteita. Jokaisessa tasapainoreaktiossa on aina mukana sekä joitakin kemiallisia aineita (reagensseja), että yksi tai useita pääreaktiotuotteita. Lisäksi esiintyy erilaisia sivutuotteita. Kemiallinen reaktiokaava kuvaa kuitenkin vain tärkeimmät reagenssit ja kiinnostavimmat reaktiotuotteet. Elektronien kiertoradat eli ”pilvi” atomiytimen ympärillä eivät myöskään kuvaa elektronien tarkkoja asentoja, vaan vain todennäköisyyksiä. (*Heisenbergin epätarkkuusperiaate.*)

Myös biologisen evoluution kuvaus on täynnä samankaltaisia yksinkertaistuksia. Lukemattomat mutaatiot eivät johda onnistuneeseen kehitykseen. Lukuisia lajeja on syntynyt ja kuollut sukupuuttoon ilman näkyviä jälkiä. Biologia ja paleontologia kuvaavat vain onnistuneita mutatiosekvenssejä ja lajeja, joita aikanaan kehityksen eri vaiheissa on testattu kulloinkin vallitsevassa ekosysteemissä.

Samanlaiset luonnonlait pätevät todennäköisesti myös yhteiskunnan ”evoluutiossa” (sosiaaliset olosuhteet, politiikka, kulttuuri, uskonnot jne.). Ideoita ja malleja testataan kulloinkin vallitsevissa olosuhteissa, joissa ne joko kehitetään edelleen tai tyrmätään ja unohdetaan.

Tämä varhainen oivallus luonnontieteiden maailmasta on muokannut elämäntapojamme ja poliittisia, eet-

TIETOA ja VIISAUTTA

MAGNUS NYSTRÖM

tisiä ja lähimmäisten analyyseni siitä lähtien. Yhteiskunnan ristiriitatilanteissa kaikki osapuolet pyrkivät saamaan tukea propagandan avulla. Kun propagandan viesti vahvistaa näkemystämme, pidämme propagandaa hyväksyttävänä ja uskottavana.

Absoluuttisia ja yksiselitteisiä totuuksia ei ole olemassa. Tietomme jää muun muassa sen takia epätäydelliseksi.

Mutta mitä tietämättömyys sitten on? Se, että joku uskoo jotakin, koetaan arkielämässä tiedon puutteena. ”En tiedä, mutta uskon”. Siinä mielessä ihmisiä, joita kutsutaan uskovaisiksi, pidetään joskus melko epäluotettavina tai arveluttavina. Uskonnollisissa yhte-

yksissä sanalla ”usko” on kuitenkin täysin erilainen merkitys. Jos sanot uskovaasi Jumalaan, et tarkoita, että sinulla on teoria, jota pitäisi testata kokeellisesti. Se tarkoittaa, että luotat Jumalaan. Silloin ”tiedät”, että et voi tehdä kaikkea itse, vaan tarvitset muualta apua ja johdatusta. Usko on siis oikeastaan siinä mielessä harhan ja tietämättömyyden vastakohta.

VIISAUS

Viisautta on muutakin kuin tietoa. 1200-luvulla elänyt Tuomas Akvinalainen uskoi, että käytännön viisaudella (*prudentia*) on kahdeksan eri komponenttia. Muun muassa muisti, ymmärrys, oppimiskyky, ennakointi,

huolellisuus ja varovaisuus. Hänen kuvauksensa ymmärryksestä on lähellä sitä, mitä kutsumme älykkyydeksi, mutta se muistuttaa myös siitä, mitä kutsumme intuitioksi tai käytännön arvostelukyvyksi. Arvostelukyky on kytketty rakkauteen, jonka ansiosta ymmärrämme periaatteen siitä, ettei tule tehdä pahoja tekoja. Huolenpito ja varovaisuus ovat arvostelun osia, mikä auttaa meitä muuttamaan tiedon toiminnaksi. Hän korosti erityisesti ennakoinnin merkitystä. Ihmisen ennakoinnissa hän näki yhteyden Jumalan kaitselmukseen.

Maailmassamme älykkyys ja tieto ovat erityisen tärkeitä. Älykkyys mitataan usein testeillä. Ihmiset haluavat mielellään kilpailla tiedoillaan viihdyttävissä tietokilpailuissa, sanaristikoihin ja lautapeleissä. Työvoimaa haettaessa työnhakijat karsitaan ensisijaisesti katsomalla, miten hakijat ovat hakemuksissaan dokumentoineet älykkyyttään ja tietoaan. Tällaisia tekijöitä pidetään tärkeämpinä kuin hakijoiden sosiaalisia ansioita, tunneälyä ja poliittisia tai eettisiä arvoja.

Kutsun viisaudeksi vaikeaa taitoa erottaa harhaanjohtava, väärä tieto faktoihin perustuvasta tiedosta. Tarkkana täytyy olla, sillä kaikki tietomme on puutteellista, kuten alussa totesin.

USKONTO

Ihminen tarvitsee sekä emotionaalista jännitystä, että esteettisiä kokemuksia. Tieto ja tosiasiat muodostavat puitteet kestäväälle maailmankuvalle, mutta elämäntarkastus, joka sisältää myös arvoja ja mielipiteitä, vaatii kokemuksia ja emotionaalista sitoutumista, koossapitävänä laastina. Emotionaalista sitoutumista lisäävät sekä sellaiset esteettiset kokemukset että erilaiset mystiikan elementit, jotka kuuluvat kaikkiin uskontoihin.

Sekä mystiikka että esteettiset kokemukset sisältyvät myös moniin okkultismin muotoihin. Ihmiset, joilla sanotaan olevan yliluonnollisia lahjoja voidakseen ennustaa tulevaisuutta tai

ottaa yhteyttä kuolleisiin sieluihin, aiheuttavat jännitystä. Samoin okkultiset suljetut yhteisöt, joilla on salaisia rituaaleja, joista väitetään, että ne antavat vihityille pääsyn salaiseen tai piilotettuun tietoon. Monet erilaiset okkultismimuodot, taikauskko ja spiritismi houkuttelevat juuri tämän takia yhteiskunnan aluskasvillisuudessa. Aivan kuten kemia aikoinaan eksyi alkemian yliluonnollisiin ryteikköihin, okkultiset virtaukset ovat soluttautuneet kristillisiin kirkkoihin, erityisesti naapurimaisamme. Tarjottu harhaanjohtava tieto voi joskus olla vaarallista. Varsinkin kun se vaikuttaa poliittisiin ja eettisiin arvoihimme.

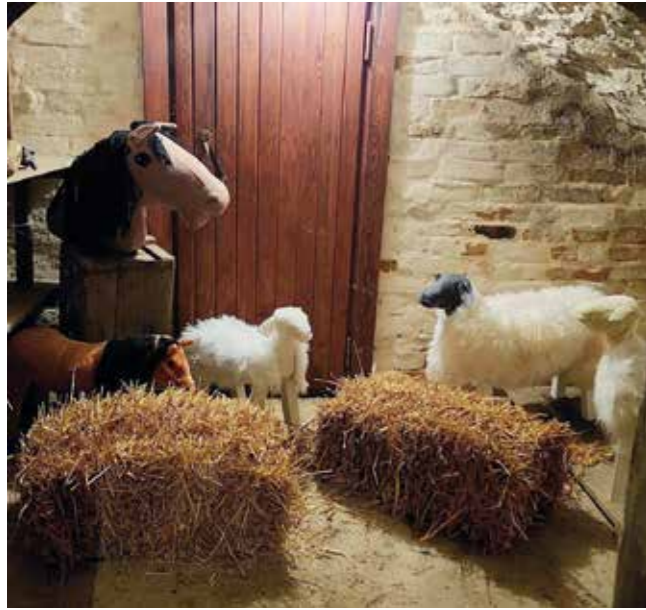
Yhteiskunnan maallistuminen saa kirkot hermostumaan. Kenellä olisi varaa ylläpitää kirkkorakennuksia, joita käyttää yhä vähemmän ihmisiä ja yhä harvemmin? Onko seurakunnan järkevää pitää suuret, arvokkaat rakennuk-

set kunnossa verovaroilla vain taustaksi muutamille satunnaisille rituaaleille ja konserteille? Kirkon muuta toimintaa voidaan hoitaa yksinkertaisemmissa kiinteistöissä. Kirkon toiminta on tärkeämpää kuin rakennukset, eikä niin?

Uskonnolliset yhteisöt elävät haastavassa jännityskentässä. Taikauskon, poppakonstien ja magian jännittävät ja nautinnolliset piirteet kiusaavat houkuttelemaan ihmisiä kirkkoihin. Suositut artistit rakastavat kirkkorakennuksien akustiikkaa, valaistusta ja tunnelmaa. Samalla he houkuttelevat yleisöä kirkkoihin riippumatta siitä, minkä viestin he haluavat taiteellaan välittää yleisölle. Uudet symbolit ja kaunis viihde voivat sinänsä olla täysin viattomia, mutta ne voivat myös helposti kasvaa kuvioiksi, jotka hämmästyttävät, hämäävät tai syrjäyttävät uskonnon alkuperäisen ja tarkoitetun viestin. □

Lopuksi haluan korostaa kolmea tapaa edetä:

- 1) **KIRKKOJEN TULISI PANOSTAA YHTEISTYÖHÖN.** Sekä maailman kristillisten kirkkojen sisällä että niiden välillä. Dogmaattiset erimielisyydet säilyvät aina, mutta kristillistä yhteistyötä voi tapahtua yli rajojen. Lutherin toivomat uudistukset ovat ainakin osittain toteutuneet katolisessa kirkossa, ja kolmikymmenvuotinen sota on ajoja sitten päätynyt ja unohdettu.
- 2) **MEIDÄN TULEE SUOJELLA KIRKKO TAIAN-OMAISILTA PIIRTEILTÄ.** Kirkon liturgiaa ja tapoja ja symbolista kieltä tulee selittää tavalla, joka voidaan ymmärtää sekularisoituneessa maailmassa. Taikauskon kaltaiset populistiset elementit eivät kuulu kirkkoon. Kristinuskoo ei ole hokkuspokkus.
- 3) **KIRKKON TULEE KESKITTYÄ TODELLISEEN RAKKAUDEN, ARMON JA ANTEEKSIANNON SANOMAANSA.** Sukupuolta, seksuaalista moraalialia ja kiinteistöjä koskevat kysymykset eivät olleet asioita, joihin Jeesus omisti paljon energiaa. Miksi nämä asiat ovat nousseet etusijalle meillä?

↑ **En mycket lyckad julvandring** ordnades för första gången i Ingå 16.12.2021 i kyrkan och dess omgivning.

Hyvin onnistunut jouluvaellus järjestettiin Inkoossa ensimmäisen kerran 16.12.2021 kirkossa ja sen läheisyydessä.

Noora Nylund vid julvandringen. **Noora Nylund** jouluvaelluksella.

Bössinsamling för Ukraina ordnades 11.3.2022 utanför S-market via Kyrkans Utlandshjälp. / **Lipaskeräys Ukrainan hyväksi** Kirkon Ulkomaan-avun kautta järjestettiin 11.3.2022 S-marketin edustalla. På bilden/kuvassa: kyrkoherde / kirkkoherra Tom Sjöblom.

↑ **Flitiga damer** förbereder för julbasar **Ahkerat naiset** valmistelevat joulumyyjäisiä. På bilden/kuvassa: Riitta Signell & Katarina Nyholm.

← **Missionssyöföreningens** traditionella och omtyckta julbasar ordnades 16.12.2021 i Prästgården.

Lähetysompeluseuran perinteiset ja suosittu joulumyyjäiset järjestettiin 16.12.2021 Pappilassa.

På bilden/kuvassa: Viola Ehrnsten, Berit Måsabacka, Siv Björklöf & Riitta Signell

↓ **Peter Arnkil och Eivor Österholm** samlade in pengar 14.2.2022 till förmån för insamlingen Gemensamt Ansvar utanför S-market, här ger Julle Högström ett bidrag. Tack alla som bidrog! / **Peter Arnkil ja Eivor Österholm** keräsivät rahaa 14.2.2022 Yhteisvastuukeräyksen hyväksi S-marketin edustalla, tässä Julle Högström antamassa rahaa keräykseen. Kiitos kaikille osallistuneille!

↑ **Vid prästvigningen** i Borgå 6.1.2022 vigdes Terese Norrvik från Ingå samt Jona Granlund, Ingrid Björkskog och Eva-Maria Ilmoni till präster. Grattis!

Pappisvihkimistilaisuudessa Porvoossa 6.1.2022 vihittiin papeiksi Terese Norrvik Inkoosta sekä Jona Granlund, Ingrid Björkskog ja Eva-Maria Ilmoni. Onnea! Foto/kuva: Linnea Ekstrand.

← **Vid vigselkvällen** i Ingå kyrka 2022 vigdes Jens Rosenqvist och Lillemor Lindroth av kyrkoherde Tom Sjöblom. Våra bästa lyckönskningar till vigselparet! **Vihki-iltana** Inkoon kirkossa 2022 vihittiin Jens Rosenqvist ja Lillemor Lindroth, heidät vihki kirkkoherra Tom Sjöblom. Parhaat onnittelumme vihkiparille!

↑ **Diakonins nya vardagsrum** på Strandvägen blir snart klart, vi har fått många fina donationer till huset av ingåborna – tack alla för dem! / **Diakonian uusi olohuone** Rantatiellä on kohta valmis, olemme saaneet paljon hienoja lahjoituksia inkoolaisilta – kiitos kaikille niistä!

Sportlovskul för barn i skol-åldern ordnades 21-22.2.2022 i församlinghemmet, roligt med utelek!

Hiihtolomakivaa järjestettiin kouluikäisille lapsille 21-22.2.2022 seurakuntatalolla, kiva leikkiä ulkona!

På bilden ledaren Marjukka Korhonen med barnen. Kuvassa ohjaaja Marjukka Korhonen lasten kanssa.

Och här det fina resultatet av snöleken en bläckfisk! / Ja tässä lumileikin hieno tulos - mustekala!

Huset vid Strandvägen har helt renoverats med talkokrafter, här målar Patrik. **Rantatien talo** on kokonaan remontoitu talkoilla, tässä Patrik maalaa massaa.

PÄÄSIÄISUSKON IHME VAI TIETEELLINEN TIETO?

Onko pääsiäisen ihmeellä mitään sijaa tietoon perustuvassa maailmassamme? Minä, pappi ja ihmeisiin uskova ihminen, join pappilassa kahvit inkoolaisen tiedemiehen, ympäristötutkija **Seppo Kolehmainen** kanssa saadakseni tästä selvän.

Ihme ja kumma: Tiedolla ja uskolla sekä tieteellä ja ihmeellä löytyi kuin löytyikin omat sijansa elämässämme.

Hilkka: Ruotsin aiempi arkkipiispa K.G.Hammar sanoi aikanaan, että kysymys neitseellisestä syntymästä ei ole hänen uskolleen ratkaiseva, ja siitä syntyi suuri kohu. Jos kirkossamme on joitakin kynnyshmeitä, joihin pitää uskoa, Jeesuksen ylösnousemus on varmaankin sellainen Mikä sinulle on tieteen ja uskon suhde?

SEPPÖ: Tieteen perustana on se, että ilmiö on todistettavissa todeksi esimerkiksi kokeilla ja havainnoilla tai että siihen liittyy sen selittävä matemaattinen yhtälö. Mutta luonto on monimuotoinen, eikä tiedekään onnistu kaikkea selittämään. Myös tieteellinen ajattelu oin vajavaista.

Olen usein pohtinut kotoa saadun lapsenuskon ja tutkijauralla vaaditun oikeaksi todistelun välistä pulmaa. Usko ihmeisiin, kuten maailman luomiskertomukseen, Jeesuksen neitseelliseen syntymään ja ylösnousemukseen vaatii vahvaa uskoa, jota minultakin puuttuu. Siksi rukoulen, että Jumala auttaisi minua löytämään elävän uskon.

Samaa sanoi professori Antti Eskola aloittaessaan paluunsa kirkon helmaan kirjallaan ”Uskon tunnustelua”. Nimensä

mukaan se kertoo, miten hän ei voi uskoa kaikkiin uskontunnustuksessa mainittuihin ihmeisiin, mutta hän voi mutista mukana ja toivoa jonain päivänä uskovansa. Onko siis mahdollista olla ikään kuin sisäkkäin sekä kristitty että epäilijä?

Epäilen toki jatkuvasti, mutta luotan pohjimmaltani Jumalan läsnäoloon. Ei kaikkea tarvitse perustaa tieteelliseen ajatteluun, eikä minua haittaa tehdä valintaa kahden eri lähestymistavan välillä.

Uskonnonolla ja luostarilaitoksella on sitäpaitsi ollut tärkeä merkitys nykyaikaiseen tieteeseen, josta hyvä esimerkki on perinnöllisyystieteen isä Gregor Mendel. Tiedemiesten keskuudessa on uskovaisia, mutta toisaalta monet heistä ovat vannoutuneita ateisteja. Logiikkaan avulla ei voi vahvistaa omaa uskoa eikä tiede pysty todistamaan ihmeitä – eikä myöskään kumoamaan niitä. Jos ne voisi todistaa, ne eivät olisikaan ihmeitä.

Moni vaatii Jumalalta ihmeitä voidakseen uskoa. Olen itse todistanut muutamia todellisia ihmeitä, siis tilanteita, joissa paraneminen on tapahtunut lääketieteen luovuttua toivosta. Olen iloinen siitä, että olen saanut nämä kokemukset vasta

aikuisella iällä. Ihme on näyttäytynyt uskon seurauksena eikä sen edellytyksenä. Minulle tosin Jumalan ihmeeksi riittää jo vaikkapa se terve järki, josta on syntynyt moderni lääketiede, joka tekee - no, lähes ihmeitä.

Tutkimustyössä ja harrastuksissa olen pelastunut useita kertoja uhkaavasta kuolemanvaarasta. Pelastuminen varsinkin kahdesta onnellisesti päättyneestä tapahtumasta tuntuu suorastaan ihmeeltä. Siksi olen taipuvainen uskomaan Jumalan varjelukseen ja ihmeisiin.

Usko Jumalaan ylittää inhimillisen käsityskyvyn. Jumala on pannut kaiken alulle jo ennen kuin aikaa edes olikaan. Hän ylläpitää kaikkea ja jää vielä senkin jälkeen, kun tätä maailmankaikkeutta ei enää ole. Ainoa tieto Luojasta on hänen itse antamaansa tietoa Raamatussa. On myös muutamia ihmisiä, joita Jumala on henkilökohtaisesti puhutellut.

Luomakuntaa tutkiessani ja seurattessani olen myös törmännyt moniin asioihin, joiden olemassaolo on vaikea selittää muuten kuin Jumalan luomina ja johdatuksena. Sellaisia ovat esimerkiksi lintujen, kalojen ja perhosten vaellukset ja erilaiset eliöiden väliset symbioosit.

Seppo Kolehmainen.

Millaista siis on uskoa tässä tieteen ja uskon todellisessa tai näennäisessä ristiriidassa?

Sain muutama vuosi sitten Matti-veljeltäni, joka on sekä kanttori että pastori, Eero Junkkaalan teoksen Tasapainossa usko ja elämä. Ajan myötä sen syvälinen sanoma oli jo unohtunut, vaikka se oli päällimmäisenä yöpöydälläni, mutta kun sain tämän kysymyksen, hain teoksen apuun muodostaakseni tuoreen käsityksen uskoni tilasta.

Suodatin kirjasta nämä itselleni tärkeimmät teesit:

PÅSKENS UNDER ELLER VETENSKAPENS FAKTA?

Har påskens mirakel någon plats i vår vetenskapsinriktade värld? Jag som är präst och tror på underverk, åkte och fikade med vetenskapsmannen och ekologen, ingåbon **Seppo Kolehmainen**, för att ta reda på.

Helt mirakulöst hittade tro och vetande samt vetenskap och underverk alla sina givna platser i människans liv.

Hilkka: Tidigare ärkebiskopen i Sverige, K.G. Hammar, sa att jungfrufödelsen inte för hans tro är avgörande, och då blev det rabalder. Om det finns underverk man absolut måste tro på i vår kyrka, är väl Jesu uppståndelse en sådan. Vad tycker du är förhållandet mellan vetenskap och tro?

SEPPÖ: Vetenskap bygger på att en företeelse kan bevisas med experiment

eller att den kan förklaras med en matematisk ekvation. Men naturen är mångfacetterad; inte ens vetenskapen kan förklara allt. Det vetenskapliga tänkandet är också bristfälligt.

Jag har ofta tänkt på problemet mellan barnatron jag fick hemifrån och den bevisning som krävs på forskarbanan. Att tro på under, som skapelseberättelsen, Jesu jungfruliga födelse och uppståndelsen, kräver en

Jumalan ilmoitus, että hän ilmestyy Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä, on uskottava sellaisenaan, vaikka sitä on vaikea ymmärtää. Silti siihen voi uskoa.

Isä Jumala kutsuu itseään maailmankaikkeuden Luojaaksi. Poikana hän tuli ihmiseksi ja antoi henkensä meidän puolestamme maksassaan meistä lunastushinnan. Pyhänä Henkenä hän on aina keskuudessamme.

Minulle Pyhä Kolminaisuus on ollut mysteeri, mutta luettuani nämä lauseet asia kirkastui. Rukoilen, että Jumala kuulis minua, avaisi minulle nämä asiat ja antaisi syntini anteeksi.

Minkä neuvon antaisit esimerkiksi rippikoululaiselle, joka tänäkin pääsiäisenä kipuilee ylösnousemusihmeen ja sen tieteellisen mahdollisuuden välillä?

Pohdinta on hyvin henkilökohtainen, ja sitä on tehtävä sitkeästi monista eri lähtökohdista. Parempaa neuvoa en osaa antaa. Mutta iltarukouksen olen aina rukoillut.

Toinen ruotsalaispiispa, rukoushelmien isä Martin Lönnebo ilahtuisi tästä vastauksesta. Hän nimittäin uskoo pientenkin päivittäisten rutiinien uskoa kannattelevien – niin, suorastaan ihmeitätekevään voimaan. □

stark tro, som inte heller jag har. Därför ber jag att Gud skall hjälpa mig att hitta en levande tro.

Så sa också professor Antti Eskola, då han började sin väg hemåt mot kyrkan igen i sin bok "Uskon tunnustelua". Ordleken I titeln beskriver hur han vill men inte riktigt kan tro på de under som nämns i trosbekännelsen, men kan muttra med och hoppas att han en dag kan tro. Är det möjligt att något samtidigt vara kristen och tviulare?

Jag har nog mina tvivel, men i grund och botten litar jag på Guds närvaro. Allt behöver inte grundas på vetenskapligt tänkande, och jag har inga problem med att välja mellan två olika infallsvinklar.

Religion och klosterväsende har trots allt haft en viktig betydelse för den moderna vetenskapen. Ett exempel är genetikens fader Gregor Mendel. Det finns troende vetenskapsmän, fast många är edsvurna ateister. Med logikens hjälp kan man inte underbygga den egna tron och inte heller kan vetenskapen bevisa under eller upphäva dem. Om man kunde bevisa dem, skulle de ju inte vara underverk.

Många av oss kräver underverk av Gud för att kunna tro. Jag har själv varit vittne till några regelrätta mirakel, där människor har blivit friska efter att läkarna har givit upp. Jag är glad att

jag fick uppleva dessa först vid mogen ålder. Mirakel har blivit en följd av tron, inte dess förutsättning. För mig räcker som underverk till exempel det sunda förnuftet som i sin tur har gett oss den moderna medicinen som kan göra – ja, nästan underverk.

I min forskning och i mina hobbyer har jag räddats många gånger från en hotande dödlig fara. Räddningen från två tillbud som slutade lyckligt känns helt klart som underverk. Därför är jag böjd att tro på Guds försyn och under.

Tro på Gud går över den mänskliga tankeförmågan. Gud har satt igång allt redan före tiden ens fanns. Han upprätthåller allt, och han är kvar efter att världsalldet har upphört. Den enda kunskapen om Skaparen finns i Bibeln som han själv har gett oss. Det finns också människor han talat till direkt.

När jag forskat i skapelseverket och följt med det har jag stött på många saker vars existens är svåra att förklara annat än som skapade av Gud och hans försyn. Ett exempel är fåglarnas, fiskarnas och fjärilars flyttfärder samt olika symbioser mellan organismer.

Hur är det alltså att leva i den verkliga eller skenbara spänningen mellan tro och vetande?

För några år sedan gav mig min bror Matti, både kantor och präst, Eero Junkkaalas bok *Tasapainossa usko ja*

elämä, Tro och liv i balans. Jag hade redan glömt dess djupa budskap, fast den låg överst på mitt nattduksbord. Nu tog jag fram den för att uppdatera mina tankar om min tro.

Här är de viktigaste teserna för mig, sammanfattade ur boken:

Uppenbarelsen, att Gud existerar som som Fader, Son och Helig Ande, skall vi tro på fast det är svårt att begripa.

Gud Fadern kallar sig Skapare av världsalldet. Som Son blev han mänsklig och gav sitt liv till lösen för oss. Som den Heliga Anden är han alltid ibland oss. Den Heliga Treenigheten har varit för mig ett mysterium, men när jag läste dessa ord blev det klart för mig. Nu ber jag, att Gud skall höra mig, öppna för mig allt detta och förlåta mina synder.

Vilket råd vill du ge till exempel till en konfirmand, som denna påsk grubblar på uppståndelsens underverk och dess vetenskapliga omöjlighet?

Det här med att grubbla och bearbeta är mycket personligt, men det gäller att inte ge upp men att göra det ur olika synvinklar. Bättre råd har jag inte. Men aftonbönen har jag alltid bett.

En annan svensk biskop, Martin Lönnebo, skulle bli glad för detta svar. Som frälsarkransens far tror han nämligen på de små dagliga rutinerna som bär upp tron – och därmed kan åstadkomma underverk. ☐

Ingå församlings kyrkböcker

förs över till Esbo regioncentralregister fr.o.m. 1.4. 2022

De evangelisk-lutherska församlingarnas kyrko- och folkbokföring i Finland centraliseras till regionala centralregister. Överföringen grundar sig på beslut som kyrkostyrelsen har gjort och det gäller alla församlingar.

Syftet med denna reform är att församlingarna kan fokusera sig på sin kärnuppgift. Syftet med ändringen är också att alla officiella intyg, släktutredningar och forskning skulle fås från ett och samma ställe, medan de tidigare behövde begäras separat från varje församling på vars område kunden bött.

Från och med 1.4.2022 skriver Esbo regioncentralregister ut ämbetsbevis och släktutredningar för medlemmarna i Ingå församling. Centralregistret sköter också hindersprövningar samt registrerar dop och vigslar. Tyvärr är det för tillfället en längre kö i behandlingen av centralregistrets släktutrednings beställningar. Vi rekommenderar att be om tilläggstid t.ex. för bouppteckningar. Kyrkliga förrättningar registreras utan dröjsmål.

På församlingens kansli bokar vi fortsättningsvis kyrkliga förrättningar och församlingens utrymmen samt sköter ärenden som hör till begravningsväsendet.

Esbo regioncentralregister

Ämbetsbevis, släktutredningar, släktforskningar och hindersprövningar beställs från Esbo regioncentralregister.

Kontaktuppgifter till regioncentralregistret:

keskusrekisteri.espoo@evl.fi
Tel. 09 8050 2600 (må-ti kl. 9.00-15.00,
ons-tors kl. 9.00-12.00)
Postadress: Pb 200, 02771 Esbo
Besöksadress: Kyrkogatan 1, 02770 Esbo
(Obs: Endast med tidsbokning.
Boka tid via telefon eller e-post)

Inkoon seurakunnan kirkonkirjat

siirtyvät Espoon aluekeskusrekisteriin alkaen 1.4. 2022.

Evangelisluterilaisten seurakuntien kirkonkirjojen- ja väestökirjanpito Suomessa keskitetään alueellisiin keskusrekistereihin. Siirto perustuu kirkkohallituksen tekemään päätökseen ja se koskee kaikkia seurakuntia.

Uudistuksen tarkoituksena on mahdollistaa seurakuntien keskittyminen perustehtäväänsä. Tarkoituksena on myös, että kaikki viralliset asiakirjat, sukuselvitykset ja -tutkimukset voisi saada yhdestä ja samasta paikasta, kun aikaisemmin ne jouduttiin pyytämään jokaisesta seurakunnasta erikseen, joiden alueella asiakas on asunut.

Alkaen 1.4.2022 vastaa Espoon aluekeskusrekisteri virkatodistusten ja sukuselvitysten kirjoittamisesta Inkoon seurakunnan jäsenille. Keskusrekisteri hoitaa myös avioliiton esteiden tutkinnat sekä rekisteröi kasteet ja vihkimiset. Valitettavasti keskusrekisterin sukuselvitysten tilausten käsittelyssä on tällä hetkellä pidempi jono. Esimerkiksi perunkirjoitusta varten kannattaa pyytää lisäaikaa. Kirkolliset toimitukset rekisteröidään ilman viiveitä.

Seurakunnan kansliasta varataan edelleen kirkolliset toimitukset ja seurakunnan tilavaraukset sekä hoidetaan hautaustoimeen liittyvät asiat.

Espoon aluekeskusrekisteri

Virkatodistukset, sukuselvitykset, sukututkimukset ja avioliiton esteiden tutkinta tilataan Espoon aluekeskusrekisteristä.

Aluekeskusrekisterin yhteystiedot:

keskusrekisteri.espoo@evl.fi
Puh. 09 8050 2600 (ma-ti klo 9-15,
ke-to klo 9-12),
Postiosoite: PL 200, 02771 Espoo
Käyntiosoite: Kirkkokatu 1, 02770 Espoo
(Huom! Vain ajanvarauksella.
Varaa aika puhelimitse tai sähköpostilla)

Glad påsk! Noista pääsiäistä!

Gudstjänster och högmässor – Jumalanpalveluksia ja messuja
30.3.2022–29.5.2022

DEGERBY KYRKA

Högmässa

Sö 10.4.2022 10.00

Påskannandagens högmässa

Må 18.4.2022 kl 10.00

INGÅ KYRKA

Kontemplativ meditation

To 31.3.2022 9.00

Högmässa

Sö 3.4.2022 10.00

Skärtorsdagsmässa

To 14.4.2022 19.00

Långfredagens gudstjänst

Fre 15.4.2022 10.00

Påskdagens högmässa

Sö 17.4.2022 10.00

Kontemplativ meditation

To 21.4.2022 9.00

Musik och filosofi

Fre 22.4.2022 18.00

Högmässa

Sö 24.4.2022 10.00

DEGERBYN KIRKKO

INKOON KIRKKO

Kontemplatiivinen meditaatio

To 31.3.2022 9.00

Messu

Su 3.4.2022 12.00

Kiirastorstain messu

To 14.4.2022 20.00

Pääsiäispäivän messu

Su 17.4.2022 12.00

Kontemplatiivinen meditaatio

To 21.4.2022 9.00

Musiikkia ja filosofiaa

Pe 22.4.2022 klo 18

INGÅ KYRKA

Högmässa

Sö 15.5.2022 10.00

Högmässa

Sö 29.5.2022 10.00

PRÄSTGÅRDEN

Tvåspråkig kaffebords- gudstjänst

Sö 1.5.2022 16.00

FÖRSAMLINGSHEMMET

Tvåspråkig kärleks- måltid

To 26.5.2022 17.00

INKOON KIRKKO

Messu

Su 8.5.2022 10.00

Iltakirkko

To 19.5.2022 19

Messu

Su 22.5.2022 12.00

PAPPILA

Kaksikielinen kahvipöytä- jumalanpalvelus

Su 1.5.2022 16.00

SEURAKUNTATALO

Kaksikielinen rakkauden ateria

To 26.5.2022 17.00

Vårstädtalko lö 23.4 på Stora Fagerö

Start från Ingå småbåtshamn vid ABC med taxibåt kl. 9.
Vi är tillbaka kl. 16.
Vi bjuder på mat och kaffe åt alla deltagare.
Gärna anmälningar senast to 21.4. inga.kansli@evl.fi eller
tel. 09-221 9030 för serveringens skull.

Kevätsiivoustalkoot Stora Fageröllä la 23.4.

Lähtö Inkoon pienvenesatamasta ABC:n luota taksiveneellä klo 9.
Olemme takaisin klo 16.
Tarjoamme ruuan ja kahvit kaikille osallistujille.
Ilmoittautumista toivotaan viimeistään to 21.4. inga.kansli@evl.fi
tai puh. 09-221 9030, ruokailun järjestämistä varten.